

лисица-та и като вървѣле низъ пѣть-о, она рѣкла: „Сакамъ да ме по-
носишъ, нане вѣлк-о, зере ми ври мозак-о, та не можа да хода“. Ч.
258. Чякахъ и вѣ да са повайкате за това, зере страхъ ма е, братя
комшин, да не рѣчете: салтъ дяду Добри ли са намѣри уменъ да из-
мыслюва такыва изіети на селото. Зк. 24. Зеръ си тенка и висока,
Сакашъ юнакъ да те стега, Да те види што си мека, Да те мисли дуръ
до века. В. 364. Ты зере поотплащашъ, ама и бой ядешъ по няко-
гашъ. Зк. 181. Употребляется также въ соединеніи съ че. Че да пия и
едно вино, че тогива да вървя да продамъ дървата; напѣлни по-добрѣ
половината, че зере съ чяшата са излѣгвамъ азъ. Зк. 85.

Зерцало с. с. зеркало: И нарамниците имъ и зерцалата имъ
се вдахнахъ отъ ударе. Тб. 81.

Зеръ *вопросит. частица* развѣ? Такъ? Зеръ нѣма нищо ново
въ градътъ? Э. Г. 19. Зеръ ако я дадешъ въ рацѣтъ на любовъта, зна-
чи да я изгубишъ? Э. Г. 30. Зеръ е истина, книже? (Ja? In der That,
Prinz?) Э. Г. 17. Зеръ не? ib. 18. Зеръ салъ тѣ сѣ намѣрили умни,
пакъ нѣ сме са отбрали будали? Зк. 63. Така зеръ да, такъ: Напе-
чата хылядо буквары, по грошъ, хылядо грошиа. — „Такъ зеръ, както и
вѣстникаръ-тъ, ако продава въ годинжъ-тъ хылядо вѣстника, то сѣ хы-
лядо“. Л. Д. 1869 р. 231. (ср. срб. заръ).

Зѣстра с. ж. приданое (син. прика): Днесъ ни единъ честивъ
човѣкъ са не жени безъ зѣстра. Зк. 337. Снахата изпѣжда свѣкарва-
та си, зетьтъ изпѣжда зѣстрата на жената си. З. 339. Слабонервността
са харесва на мажете, т. е. на тѣхните покушатели (съ зѣстры или съ
прика отъ тѣхната страна). З. 202.

Зеташински Зѣтовъ Зѣтовски пр. зятиниъ, жениховъ, же-
ниховскій: Не пра'и го брата зеташина, Дур' да земиме 'уба'а не'еста..
Си отиде наймала Тодора, Си отключи шарена ковчега, Си изва'и ру-
бо зеташинско, Сѣ напра'и млада зеташина, И си зеде китени сва-
то'и, Си отиде по 'уба' не'еста. М. 17. Скара си майка и керка, Баръ
да бы было за нешто, За нешто работа, За зетовата кошула, Оти нее тен-
ка предена. В. 223. Си сегна бѣли джепѣ'и, Изваде риза зетоска, У-
бо ѣ лице избриса. М. 242. Зетотъ сѣ облеквитъ со зетоско-то рубо
и целувать рѣка на татка и майка. М. р. 515. По зет-отъ ходѣтъ
девойки и невести, кон велегласно пекѣтъ зетовски песни. М. 515. Зе-
товски-отъ татко. М. 516. Зетови домъ зятя: У недѣлкъ свадба-та
ся разнася у зетевы, крѣстниковы, булкъны и у църквѣ. Ч. 83.

Зеть с. м. зять, женихъ, молодой, супругъ. **Зеташина**. Радвай
ся тейньо, защото ще мѣ задомишъ съ царятъ, който ще ти блѣде